

Dr. Giber János

Professor Emeritus, a kémia tudomány doktora

1929-ben született Karcagon.

Vegyésmérnöki oklevelét 1951-ben szerezte, szám:723.

A végzést követő évben a Budapesti Műszaki Egyetemen tanársegédként, majd adjunktusként alkalmazták. 1958-ban elkészítette kandidátusi értekezését gázkinetikai témakörben. 1957 és 1961 között az MTA Elektrokémiai Kutatócsoportjában oldatok szerkezetével foglalkozott. 1961-ben doktori címet szerzett. 1961 és 1973 között az Egyesült Izzóban alkalmazásában állt, mint főkonstruktor, illetve fejlesztési vezető. Az ipari munka mellett folytatta oktatói-kutatói tevékenységét, és 1972-ben Ipari félvezető felületek témakörben megszerezte a kémia tudomány doktora fokozatot. 1973-ban egyetemi tanári kinevezést kapott a Budapesti Műszaki Egyetem Fizikai Intézetében, ahol 1991-ig vezette az Atomfizika Tanszékét. 1989 után a tanszék vezetésével sokoldalú ipari kapcsolatot épített ki a Siemens müncheni kutatóközpontjával a szenzor termék és robotkutatás, valamint a Siemens karlsruhei gyárával a közeli infravörös anyagvizsgálatok területén. Vendégprofesszorként dolgozott Németországban, Hollandiában és az USA-ban. 1991 óta a Siemens-sel kötött együttműködési megállapodás alapján évenként 2 hónapot tölt témavezetőként München-Prelachban. 1991-től az Atomfizika Tanszék kutató professzora, 1996-tól Professor Emeritus, a szenzor- és fűtőanyagcella csoport vezetője. 3 angol nyelvű monográfia, 4 tankönyv, 30 szabadalom, 164 nemzetközi publikáció fűződik nevéhez. 1981-ben megbízták a SIMS-felületanalitikai világkonferencia, 1993-ban az Eurosensors világkonferencia megrendezésével. 2 nemzetközi folyóirat kiadó-bizottsági tagja.

Nemzetközi érdeméremmel tüntették ki 1952-ben. a Munka Érdemérem ezüst fokozatával 1968-ban, a Kiváló Feltaláló arany fokozatával 1982-ben, és 1988-ban tüntették ki.

Az Egyetem Tanácsa **arany diploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.